

מ"ת 61041/02/16 - מדינת ישראל נגד טראד עמאש, סאמי עמאש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 מרץ 2016

מ"ת 61041-02-16 מדינת ישראל נ'
עמאש(עציר) ואח'
לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

המבקשים	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. טראד עמאש (עציר) 2. סאמי עמאש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד רננה טויטו משה

ב"כ המשיב 1 עו"ד אבנון

המשיבים הובאו ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון קבוע לשעה 09:00. השעה 09:11. עו"ד דרוויש לא התייצב. המשך היום עמוס למדי. לפיכך אתחיל בדיון בהיעדרו.

ניתנה והודעה היום כ' אדר ב' תשע"ו, 30/03/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (בעניין משיב 1)

עמוד 1

החלטה זו תתייחס למשיב 1, מאחר שב"כ של משיב 2 טרם התייצב וטרם נערך דיון בעניינו, אך החל הכללי, הראשון, מתייחס לשני המשיבים.

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת נשק והובלתו וחבלה בכוונה מחמירה.

המשיבים עבדו במפעל "הוד חפר" והמתלונן היה מנהל העבודה שלהם. במועד לא ידוע לפני 8.2.16 השיגו המשיבים מטען חבלה, מטען צינור, והובילו אותו למפעל. ביום 08.2.16 הצמידו אותו לידית כלי הרכב של המתלונן, שחנה בחניון הרכב במקום העבודה, וזאת באמצעות אזיקון. החניון הוא מקום פומבי ועד שנוטרל המטען עברו במקום כלי רכב רבים והולכי רגל רבים.

בדיון ביום 09.03.16 הסכימו באי כוח המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה. המשיבים נשלחו לקבלת תסקיר.

בעניינו של משיב 1 ממליץ, בסופו של יום, תסקיר שירות המבחן על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בכפר ג'יסר אלזרקא, בפיקוח אימו, חמותו ודודו. התסקיר מצין כי מדובר במשיב בן 31, הנשוי לאישה בת 26 ולהם 4 ילדים בגילאים שנה וחצי עד 6. לחובת המשיב 2 הרשעות קודמות, הראשונה משנת 2007 בגין החזקת אגרופן, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הרשעתו השנייה היא משנת 2011 בגין תקיפה הגורמת חבלה ממשית לבית זוג. מדובר במי שהיא אשתו גם היום. המשיב לא קיבל אחריות לביצוע העבירות הקודמות שבגין הורשע והתייחסותו אליהן הייתה שטחית ומתכחשת. הוא שלל כל התנהלות אלימה בחייו ונקט עמדה קורבנית ומגוננת. קצינת המבחן ציינה את הקושי שחווה משיב 1 במעצר. לגבי העבירות שבהן הוא מואשם כעת תיאר המשיב קשר שטחי עם שותפו לאישומים וציין היכרות שיטחית גם עם המתלונן.

[השעה 09:45 הגיע עו"ד דרוויש].

המשך החלטה:

שירות המבחן ציין כי התרשם כי ייתכן במצבים מלחיצים או מורכבים עבור משיב 1 הוא עלול להתנהל ללא מחשבה ושיקול דעת מותאם. להערכת קצינת המבחן השהייה במעצר וההליך המשפטי המתקיים בעניינו מהווים גורמים מרתיעים עבורו. לאור זאת, מעריכה קצינת המבחן כי רמת הסיכון שלו להישנות מעשים דומים כעת היא בינונית.

קצינת המבחן נפגשה עם המפקחים המוצעים ובחנה אותם. היא פסלה את אשתו של המשיב כמפקחת, נוכח העובדה כי הוא הורשע באלימות כלפיה. לגבי המפקחים האחרים התרשם שירות המבחן כי מדובר באנשים שלהם קשרים קרובים וחמים עם משיב 1. הם ציינו כי הוא אדם רגוע ואינו מוכר להם כבעייתי או אלים. הם הביעו פליאה כלפי ההאשמות כלפיו ותיארו כעס ותסכול עקב מעצרו והרחקתו מבני משפחתו והנזק החברתי שנגרם למשפחה מכך. בסופו של יום התרשם שירות המבחן כי המפקחים מבינים את משמעות המעצר בפיקוח אלקטרוני והם מגלים אחריות כלפי המצופה מהם ועל כן מדובר באנשים שיכולים להוות גורמי סמכות עבור משיב 1 ויצליחו להציב לו גבולות. לפיכך, הומלץ על מעצרו, כאמור לעיל, בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בפיקוח אימו, חמותו, ודודו.

ב"כ המבקשת מתנגדת להמלצת שירות המבחן. לטענתה, המסוכנות זועקת ממעשיו. לדבריה, העובדה שהמטען, שמטבעו אינו מטען יציב הוצב במקום פומבי, שסביבו הסתובבו אנשים במשך כל הזמן, מלמדת על המסוכנות הגבוהה. לדבריה, גם התסקיר אינו ברור. גוף התסקיר אינו עולה בקנה אחד עם המסקנה הסופית. בעוד קצינת המבחן מדברת על הכחשת העבר, על מסוכנות בינונית, ועל מפקחים שאינם מאמינים כי המשיב יכול היה להיות מעורב במיוחד לו, היא ממליצה על פיקוח אלקטרוני בפיקוח אותם אנשים.

ב"כ משיב 1 סבור כי התסקיר מעמיק, ועל כך מלמדת פסילת האישה כמפקחת. עוד ציין, כי המלצת התסקיר במקומה. המפקחים מבינים את תפקידם וזהו העיקר. עוד הפנה הסנגור לשני פסקי דין של בית המשפט העליון, אשר - במקרים לא פחות חמורים - אישר החלטות שחרור של בית המשפט המחוזי, הכוונה לבש"פ 1802/13 **מדינת ישראל נגד אבו ג'אבר** [12.3.13] ובש"פ 1155/14 **מדינת ישראל נגד בילאל** [16.2.14].

בדין שמעתי את שלושת המפקחים המוצעים.

לאחר כל אלה, מסקנתי היא כדלקמן:

אין צורך להכביר מילים על המסוכנות הגבוהה בעבירות נשק. במקרה שלפני, העובדה שנתלה מטען שיכול להמית על דלת כלי רכב שנמצא בחניון ציבורי, שבו מסתובבים אנשים וחונים כלי רכב, מלמדת על מסוכנות שזועקת לשמים. דברי הסנגור כי העובדה שהמטען, נתלה על הצד החיצוני של הדלת מעלה סימן שאלה לגבי האפשרות להוכיח חבלה בכוונה מחמירה אינה מפחיתה מהסיכון, לטעמי, אלא להפך. היא מלמדת על שיויון נפש לגבי השאלה מי ייפגע או עשוי להיפגע מאותו מטען. לטעמי, מדובר במעשים שקשה מאוד להבין אותם, ולכן נדרש תסקיר משירות המבחן.

אני מסכימה עם ב"כ המבקשת כי המסקנה הסופית של שירות המבחן תמוהה משהו, בהתחשב בכל האמור בגוף התסקיר. התסקיר מדבר על מי שמכחיש גם את המעשים שבגינם הורשע בעבר. אזכיר, כי אחת מההרשעות מדברת על תקיפת בת זוגו. זוהי עבירה חמורה למדי. מתברר, שגם לאחר ההרשעה אין הפנמה מצד משיב 1 לגבי מה שעשה. נוסף על כך, קצינת המבחן התרשמה שהמעצר מהווה גורם מרתיע עבור המשיב, וגורם מציב גבול, **ועכשיו, לאחר אותו גבול מרתיע**, מסוכנותו היא בינונית. הדבר מלמד כי ככל הנראה עובר למעצר הייתה מסוכנות גבוהה אף יותר.

במקרה שכזה, נדרשים מפקחים מעולים על מנת שניתן יהיה להורות על מעצר בחלופה שאיננה מאחורי סורג ובריח.

שמעתי את המפקחים. לא התרשמתי כלל ועיקר כי מדובר באנשים אסרטיביים שיוכלו להציב גבול ברור למשיב. המפקחים או שלא ידעו על עברו הקודם, או שהמעטו בערכו וסברו כי אין מדובר בעניין חשוב של ממש. לעניין האירוע הנוכחי, כולם אינם מאמינים שהוא יכול היה לבצע את המיוחד לו. ברור, כי עצם העובדה שהם מאמינים בחפותו של המשיב אינה פוגעת באפשרותם לשמש מפקחים ראויים, אך התרשמתי הייתה שחוסר האמונה שלהם כי המשיב עשוי היה להיות מעורב במעשים, ביחד עם התייחסותם למקרים הקודמים שבהם הורשע המשיב מלמדת כי לא יוכלו לשמש מפקחים יעילים כלל ועיקר.

עיינתי בפסקי הדין שאליהם הפנה הסנגור. באותו מקרה מדובר היה במסוכנות נקודתית כלפי מישו. לפיכך, הגיע בית

המשפט העליון, באחד בשני המקרים בעזרת סולחה שהתקיימה, כי ניתן יהיה לאיין את המסוכנות הנקודתית. במקרה שלפני, הנחת המטען במקום פומבי מלמדת כי המסוכנות היא גם ספציפית כלפי המתלונן אך אגב הרצון לכאורה לפגוע בו, היו מוכנים המשיבים לפגוע גם בחפים מפשע אחרים.

בנסיבות הללו, אני סבורה כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממשיב 1 ואני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

שמעתי את בקשתו של הסנגור להציע חלופה אחרת. כפי שציינתי - בנסיבותיו של המשיב תידרש חלופה מעולה ביותר. קשה לראות כיצד נמצאת חלופה כזו. ככל שתימצא - יפנה הסנגור פעם נוספת.

ניתנה והודעה היום כ' אדר ב' תשע"ו, 30/03/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת